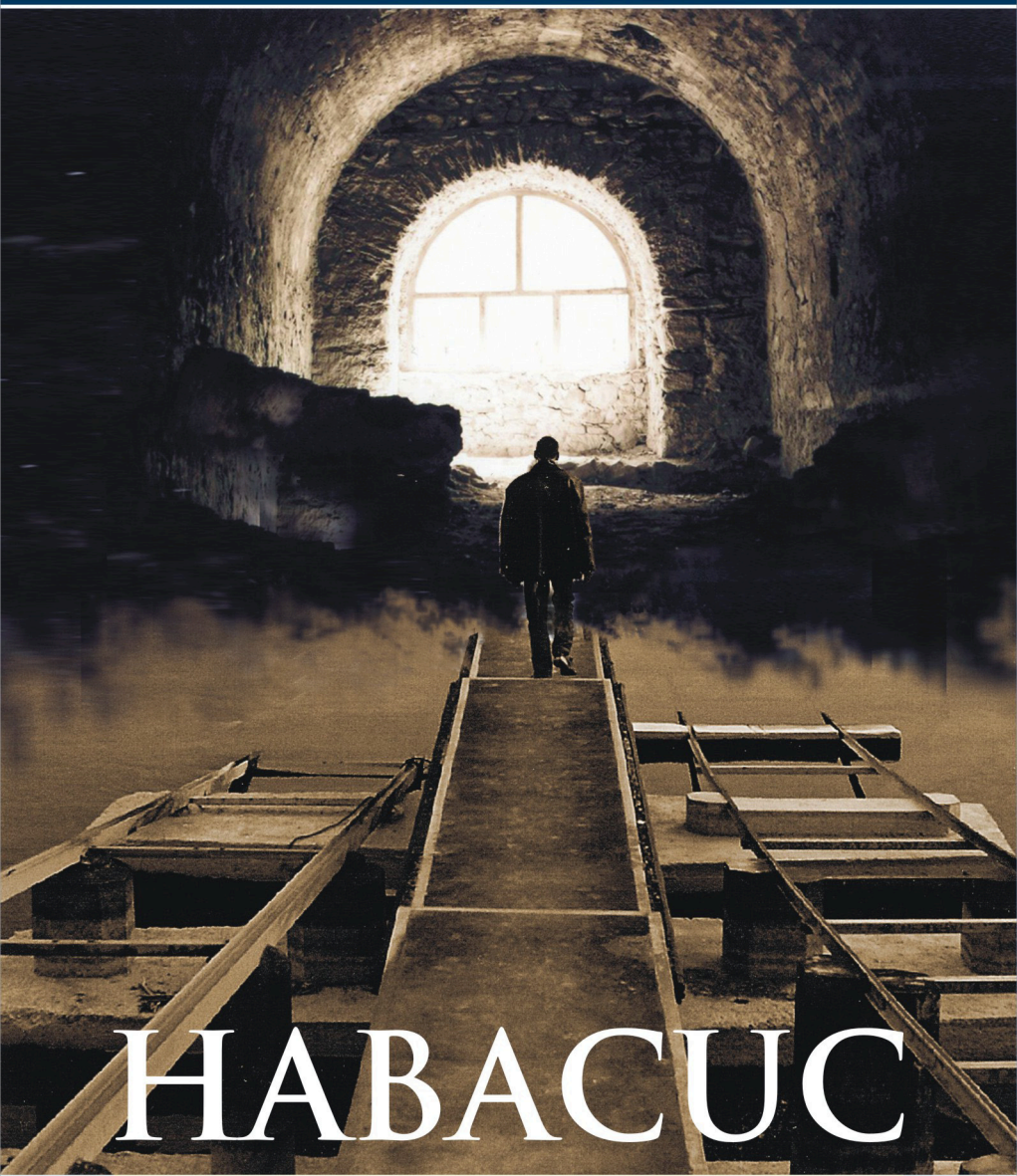

O BISERICĂ TRANSFORMATĂ UMBLĂ CU CRISTOS

HABACUC

Credinciosul transformat trăiește prin credință

Anul IV

**O BISERICĂ TRANSFORMATĂ
UMBLĂ CU HRISTOS**

HABACUC

**CREDINCIOSUL TRANSFORMAT
TRĂIEȘTE PRIN CREDINȚĂ**

Habacuc, Ghid de studiu

Autori: Mircea Leucuța
Cristian Bodri
Ioan Alboni
Ionel Murgu
Sorin P. Muntean

© Biserica Metanoia Arad
Str. Tribunalul Dobra nr. 8
www.bisericametanoia.ro
Tel. 0257 255 226

Cuvânt înainte

Pentru elaborarea acestui ghid, dorim să mulțumim în mod special Dr. **Dennis R. Magary**, profesor universitar de Vechiul Testament în cadrul universității Trinity International University, Deerfield, USA.

În primăvara acestui an, domnia sa și-a pus din nou deoparte un timp pentru a sluji în România cu ocazia Colocviului „Dumitru Cornilescu” - Sesiunea Primăvară 2008 și, de asemenea, pentru a împărtăși din Cuvânt în câteva biserici din țară, printre care și biserica Metanoia.

Prelegerile asupra cărții Habacuc, expuse într-un mod atât de clar și biblic de către profesorul Magary, au fost o sursă de încurajare și de motivare la trăirea unei vieți de credință. Mai mult decât atât, prezentarea fratelui Magary a avut darul de a ne provoca la aprofundarea acestei cărți, motiv pentru care punem înaintea dumneavoastră acest ghid de studiu.

*Departamentul de Învățătură al
Bisericii Baptiste Metanoia Arad
Arad, Septembrie 2008*

Prefață la anul de studiu

Scopul Bisericii Metanoia Arad este glorificarea lui Dumnezeu prin prezentarea fiecărui credincios al bisericii desăvârșit/matur în Hristos (cf. Col. 1.28). Împreună cu Pavel, acesta este țelul final spre care fiecare dintre noi alergăm, atât individual, cât și comunitar.

În vederea realizării acestui scop, ne-am definit stâlpii pe care vom clădi Biserica Metanoia pentru a fi SARE și lumină în această lume și anume Scriptura, Adorarea, Rugăciunea și Evanghelizarea. De asemenea, ne-a propus să creștem în cunoașterea lui Dumnezeu pentru a deveni asemenea chipului Fiului său – ISUS (Rom. 8:29, 2 Cor. 3:18). Astfel, vrem să-l iubim pe Isus, să-i Slujim lui Isus, să Umblăm cu Isus și să Simțim ca și Isus.

Tema propusă pentru cel de-al patrulea de studiu, respectiv 2008-2009, este *Umblarea cu Cristos*. În predica de pe munte, Domnul Isus le spune ucenicilor următoarele cuvinte:

Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare și mulți sunt cei ce intră pe ea. Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află.

(Matei 7:13-14)

Viața creștină nu înseamnă doar o intrare pe poartă, ci și o umblare pe o cale – Calea Împărăției lui Dumnezeu. *Ce înseamnă să umbli/trăiești cu Isus în această lume? Ce înseamnă să fii ca El în umblarea ta prin deșertăciunile acestei lumi?* Sunt întrebările la care vom căuta răspunsul pe parcursul acestui an care ne stă înaintea.

Pentru aceasta, în prima parte a programului nostru, vom aborda cartea **Habacuc**. Profetul Habacuc a trăit într-una dintre cele mai grele perioade din istoria poporului evreu. Israelul sau Împărăția

de Nord, cu capitala la Samaria, fusese dusă în robie de către asirieni, din pricina păcatelor făcute împotriva Dumnezeuului care îi salvase din robia Egiptului și le dăduse țara Canaanului. În pofida acestui exemplu negativ, precum și a tuturor avertizărilor din partea lui Dumnezeu, Împărăția de Sud – Iuda, se îndrepta și ea în aceeași direcție.

În acest context, Habacuc este martorul suferințelor și nenorocirilor care se abat asupra poporului, atât din partea dușmanilor din exterior care căutau să-i cucerească, cât și datorită răutății și păcatelor din interiorul comunității. Plângerea pe care profetul o aduce înaintea lui Dumnezeu este de fapt strigătul întregului popor asupra: *Unde este Dumnezeu și De ce nu intervine El în această lume pentru a pedepsi pe cei vinovați și a face dreptate?*

Răspunsul pe care Dumnezeu îl dă la plângerea profetului nu este unul simplu, motiv pentru care Habacuc trebuie să dea dovadă de răbdare și de o profundă cunoaștere a lui Dumnezeu pentru a-l înțelege. Dumnezeu este întotdeauna în acțiune în acest univers, însă El nu lucrează în conformitate cu planurile sau așteptările noastre. Din acest motiv, cel neprihănit/drept trebuie să se încreadă în Dumnezeu și să umble cu El, chiar dacă nu are nici un semn vizibil al prezenței sau manifestării sale. Promisiunea lui Dumnezeu este însă că, prin credință, adică în pofida tuturor nenorocirilor sau încercărilor prin care va trece, cel drept va trăi.

Un credincios transformat umblă așadar cu Dumnezeul lui prin credință. Deoarece trăim încă în firea pământească, ne confruntăm cu pericolul delăsării și din acest motiv, avem nevoie de disciplină. Pentru aceasta, în ce-a de-a doua parte a programului nostru, vom aborda câteva din ceea ce misticii creștini au denumit **Disciplinele Spirituale**.

Rugăciunea (însoțită de post), Meditația la Scripturi, Slujirea, Călăuzirea, Supunerea, Mărturisirea păcatelor (Curăția) sau

Simplitatea sunt doar câteva din aspectele practice ale umblării care ne ajută în procesul de transformare în care suntem implicați în fiecare zi. Conceptul de discipline nu trebuie să ne sperie în vreun fel, ducându-ne cu gândul la o corvoadă plictisitoare și legalistă. Dimpotrivă, disciplinele sunt singura cale către libertatea în Hristos, libertatea de a trăi și a umbla cu Isus în această lume, nu din obligație, ci cu bucuria unei rededicări zilnice.

Pentru a umbla cu Hristos avem nevoie de credință și trebuie să fim consecvenți și disciplinați pe această cale a Împărăției. Dar, de asemenea, avem nevoie de o motivație corectă. Atunci când comparăm cerințele Scripturii cu realitatea cotidiană, suntem nevoiți să recunoaștem că mulți dintre cei care își spun creștin sunt conduși în substratul trăirii lor de valorile și calea acestei lumi. Pentru a vedea ce înseamnă să umblăm motivați de sfințenie, de dragoste sau de o doctrină corectă, în ultima parte a programului nostru vom studia cartea **1 Corinteni**.

Tema acestui an care ne stă înaintea este așadar Umblarea. Umblarea cu Isus și umblarea ca și Isus. Provocarea pentru comunitatea Metanoia este aceea de a fi o Biserică transformată care să umble cu Isus. Provocarea pentru fiecare dintre noi este să fim credincioși transformați care să umblăm cu Isus trăind prin credință, practicând disciplinele spirituale și având o motivație corectă.

Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespuse mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin.

Săptămâna	Lecția	Titlul	Ideea centrală
15-21 Sept.	Introducere Habacuc	Credinciosul transformat trăiește prin credință	
22-28 Sept.	Lecția 1 Habacuc 1:1-11	Atunci când crezi că Dumnezeu nu face nimic!	Dumnezeu este întotdeauna la lucru în mersul istoriei
29 Sept. - 5 Oct.	Lecția 2 Habacuc 1:12-2:5	Cel neprihănit va trăi prin credința lui	Dumnezeu lucrează în această lume, chiar dacă nu conform planurilor sau așteptărilor noastre
6-12 Oct.	Lecția 3 Habacuc 2:6-20	Dreptatea lui Dumnezeu	Umblând cu Dumnezeu, vei înțelege că El este drept și că veghează la împlinirea Cuvântului Său
13-19 Oct.	Lecția 4 Habacuc 3:1-19	Cel neprihănit se va bucura în Domnul care mântuie	Observarea atentă a lucrărilor divine va conduce la înțelegerea voii și scopurilor lui Dumnezeu în această lume
20-26 Oct.	Lecția 5	Credința în Habacuc	Cel drept va trăi datorită încrederii în Dumnezeu

Introducere la cartea Habacuc

Contextul Istoric

Profeția descrisă în cartea profetului Habacuc este rostită de acesta pe vremea lui Ioachim, împăratul lui Iuda (609 - 598 î.Ch.). Habacuc a fost contemporan cu profeții Ieremia, Naum și Țefania, fiecare din ei slujind într-o perioadă de o deosebită importanță în istoria lui Iuda (între 625 î.Ch. - 575 î.Ch.). În această perioadă istorică, Iuda și-a pierdut atât viața ei națională cât și cea religioasă. Este un timp în care Imperiul Asirian, marea putere a lumii din acea vreme, părăsește scena istoriei, fiind cucerit de Imperiul Babilonian.

În anul 721, Împărăția de Nord al lui Israel este dusă în robia Asiriană. În anul 704, Sanherib, împăratul Asiriei, asediază cetățile întărite din Iuda, însă Dumnezeu oferă izbăvire sub conducerea împăratului Ezechia. Urmează la tron Manase care este descris ca cel mai rău împărat pe care l-a avut Iuda. Acesta introduce idolii Canaanului și Asiriei ca și parte din închinarea oficială în Iuda și chiar aduce ca jertfă pe fiul său zeului Moloh. Amon, fiul lui Manase ajunge împărat în anul 641, dar nici el nu este cu nimic mai bun, atât din punct de vedere religios, cât și politic.

Începând cu domnia lui Iosia (640-609 î.H.), Imperiul Asirian începe să se clatine, ceea ce a dus la o perioadă de nădejde pentru Iuda. Conducerea lui Iosia duce atât spre o independență politică, dar mai ales spre o reformă religioasă. În acest timp, Imperiul Asirian și cel Babilonian au început să se lupte pentru ceea ce însemna autoritatea politică a lumii, conflict care culminează în anul 612, când are loc distrugerea cetății Ninive de către o coaliție a babilonienilor cu mezii.

Neco al II-lea, faraonul Egiptului, vine în sprijinul Asiriei și trece prin Palestina, ocazie cu care Iosia se opune trecerii acestuia și este ucis în luptă. Urmează la tron Ioahaz, cel de-al doilea fiu al lui Iosia care, după trei luni, este dus prizonier în Egipt pentru restul vieții. În locul său, va domni fratele său Eliachim, pus împărat de către Neco și slujind drept vasal al Egiptului; numele lui Eliachim este schimbat mai apoi în Ioiachim.

Conflictele continuă între armatele egiptene și cele babiloniene, iar în anul 605, Nebucadnețar atacă și înfrânge armata egipteană la Karkemis. Astfel, Imperiul Babilonian se impune ca puterea dominantă a lumii. Atât Siria cât și Palestina sunt pradă armatei babiloniene, iar Iuda intră sub o nouă stăpânire.

Fiind un oportunist politic, Ioiachim își transferă loialitatea spre Nebucadnețar și devine vasalul acestuia, cu toate că nădăjduiește ca Egiptul să intervină din nou. Astfel în anul 602, acesta se răscoală și sprijinește o bătălie a armatei Egiptene care duce la înfrângerea armatei babiloniene. Imperiul Babilonian reacționează cu promptitudine, astfel că trupele babiloniene intră în Iuda și cuceresc Ierusalimul.

Toată această perioadă a fost un timp de o mare agitație, fiind caracterizată de schimbări politice rapide, o dezorganizare pe plan internațional, conflicte sângeroase și de o răzvrătire față de cerințele legământului din partea majorității celor din Iuda, timp în care activitatea profetică era destul de intensă.

Locul cărții în Canon

Cartea profetului Habacuc face parte din categoria Profețiilor Mici ai Vechiului Testament, fiind acceptată ca atare atât în cercurile iudaice, cât și în cele creștine. Deși capitolul trei este diferit de primele două capitole din punct de vedere al stilului, făcându-se trecerea de la cel narativ la cel poetic, unitatea și continuitatea temei cărții rămân bine încheiate.

Autorul și data scrierii cărții

Autorul cărții este Habacuc; nu știm multe lucruri despre el, în afara celor pe care le putem cunoaște prin intermediul cărții, care de altfel îi poartă numele. Introducerea cărții nu este făcută în stilul obișnuit care era comun altor cărți din Vechiul Testament (de ex. Neemia, Amos sau Țefania). Astfel, spre deosebire de începutul altor cărți din Vechiul Testament, nu ni se precizează nici măcar al cui fiu era Habacuc, pentru a putea cunoaște mai multe lucruri despre el sau familia sa.

Știm despre el însă că era un proroc la templul din Ierusalim, sau un cântăreț levit de la templu. Această idee este redată și de afirmația cu care se încheie capitolul trei: *Către mai marele cântăreților. De cântat cu instrumente cu coarde.* Ceea ce este foarte interesant la Habacuc ca și proroc este faptul că el nu a vorbit din partea lui Dumnezeu oamenilor, ci mai degrabă a vorbit lui Dumnezeu despre oameni. Numele profetului înseamnă „cel care îmbrățișează” sau cel care „ia în brațe”. De aici, ideea de mângâiere pe care o oferă poporului său, spunându-le despre pedepsirea vrăjmașilor lor; Habacuc este mângâietorul poporului. Astfel, el îi îndeamnă pe cei din popor să trăiască prin credință, oferindu-le exemplul lui personal. Data scrierii cărții trebuie situată undeva după anul 612 î.Ch., perioadă când a avut loc și căderea cetății Ninive.

Structura cărții

În prima parte (capitolele 1-2), ni se prezintă un dialog între profet și Dumnezeu. Din acest motiv, este necesar să facem distincția între pasajele în care vorbește profetul și pasajele în care vorbește Dumnezeu.

Prima plângere a lui Habacuc are de-a face cu declinul moral și spiritual al lui Iuda și aparenta absență a lui Dumnezeu. Dumnezeu răspunde la această plângere printr-o profeție

a prădării lui Iuda de către Imperiul Babilonian - Haldeii, folosindu-i pe aceștia ca pe un mijloc de a-și disciplina poporul în urma păcatului său. Cea de-a doua plângere are de-a face cu sfințenia lui Dumnezeu în raport cu răutatea Haldeilor, care, consideră Habacuc, era cu mult mai mare decât cea a oamenilor din Iuda. Răspunsul lui Dumnezeu la această plângere descrie distrugerea Haldeilor aroganți, precum și chemarea ca cel neprihănit să trăiască prin credință.

Capitolul trei este o rugăciune, un psalm al lui Habacuc, în care acesta își exprimă încrederea și bucuria sa în Dumnezeu. Finalul capitolului și al cărții ne prezintă un profet ce ajunge să înțeleagă, în cele din urmă, modul în care Dumnezeu lucrează în această lume. Ca urmare, Habacuc își reiterează încrederea în Dumnezeu. Și aceasta, în pofida oricăror condiții vitrege în care va trebui să trăiască.

Valoarea teologică a cărții

Accentul teologic al cărții se găsește în capitolul 2:4 și anume faptul că *cel neprihănit/drept va trăi prin credință*. Acest adevăr este unul deosebit de important pentru fiecare credincios în parte, dovadă și apariția acestui citat în alte trei locuri din Noul Testament, respectiv Romani 1:17, Galateni 3:11-12 și Evrei 10:37-38. Noi am fost mântuiți prin credință și suntem chemați să trăim prin credință.

Tema cărții

Cu toate că ideea suferinței datorată sistemului murdar și corupt se regăsește din plin în mesajul cărții, nu aceasta este tema primordială. Ideea suferinței este însă cea care ne duce spre descoperirea temei cărții și anume suveranitatea lui Dumnezeu care este prezentă în mijlocul suferinței. Dumnezeu este întotdeauna în controlul istoriei și în controlul vieților noastre. Habacuc este o carte care pune în prim plan ideea scopurilor

lui Dumnezeu și cea a împlinirii voii Sale în lume. În paralel cu această temă, se regăsește și tema umblării noastre prin credință în viața de zi cu zi.

Relevanța cărții

Fiecare dintre noi trecem prin probleme în diferite momente din viață; întrebarea este ce facem în mijlocul problemelor? Suntem chemați să le aducem înaintea lui Dumnezeu în rugăciune; suntem chemați să vorbim cu Dumnezeu despre problemele noastre. Mai mult, suntem chemați să umblăm prin credință în mijlocul problemelor sau circumstanțelor prin care vom trece. Putem face aceasta știind că Dumnezeu este Suveran, este în control și își va duce la îndeplinire scopurile și planurile Sale în noi și prin noi. Cât de frumos este să vedem faptul că, în timp ce Babilonul a luat puterea (tăria) lui ca Dumnezeu al lui, Habacuc L-a luat pe Dumnezeu ca tăria lui. De asemenea, Dumnezeu nu i-a spus lui Habacuc cum și când anume va interveni împotriva Haldeilor, însă Habacuc a știut că Dumnezeul său va avea biruința și prin urmare, Habacuc a învățat astfel să trăiască prin credință, alegând să umble cu Dumnezeul mântuirii sale.

Lecția 1 ► Habacuc 1:1-11

Titlul lecției:

Atunci când crezi că Dumnezeu nu face nimic!

Ideea centrală:

Dumnezeu este întotdeauna la lucru în mersul istoriei

Profeția pe care Habacuc o scrie reprezintă răspunsul la o serie de întrebări legitime: *Va face Dumnezeu dreptate în lume? Va pedepsi Dumnezeu toată nedreptatea din această lume? Acționează Dumnezeu împotriva răului din lume?*

Întrebarea 1:

Privește la lumea în care trăim. Poți enumera câteva aspecte pozitive ale ei?

Întrebarea 2:

Care crezi tu că ar fi cele mai negative trăsături ale societății și ale oamenilor din ziua de azi? Care din ele te frământă cel mai mult?

Cartea lui Habacuc aduce **mângâiere** la una dintre cele mai tulburătoare probleme ale omului și anume, *De ce îngăduie Dumnezeu să se întâmple unele lucruri? Mai ales cele rele? Nu există*

o întrebare mai actuală decât aceasta. Citind profeția lui Habacuc, vom descoperi că problema cu care s-a confruntat și la care în cele din urmă a primit răspunsul, devenind astfel un mângâietor și un susținător al poporului său aflat în necaz, este exact **aceeași problemă** cu care noi ne confruntăm în zilele noastre. Profetul a trăit într-o vreme când nimic nu mergea bine. Într-o vreme de imoralitate, de violență, de corupție, de ură, generalizate.

Este important să observăm perspicacitatea profetului, implicarea acestuia în probleme de esență cu care lumea se confruntă dintotdeauna. În același timp, trebuie să observăm și **practica consecventă** a acestuia. Toate problemele pe care le are le aduce înaintea lui Dumnezeu.

Întrebarea 3:

Care este modul în care alege Habacuc să-și aducă frământările înaintea lui Dumnezeu? Care este diferența dintre plângere și cârtire?

Vedem că întrebările nu sunt interzise în credință, dimpotrivă, o credință solidă este bazată pe răspunsuri reale la probleme serioase. Habacuc nu-și ascunde sentimentele față de Dumnezeu și vedem că nici Dumnezeu nu condamnă sinceritatea profetului. Este mult mai recomandabil să fim indignați în rugăciune decât înaintea oamenilor!

Întrebarea 4:

Ce nu face Dumnezeu, din punctul de vedere a lui Habacuc? Care sunt consecințele acestei inactivități, după înțelegerea profetului?

Până când voi striga către Tine, Doamne...? Pentru ce mă lași să văd atâta violență și nedreptate? Nu sunt acestea niște strigăte potrivite și pentru zilele noastre? Avem înaintea noastră problema rugăciunii fără răspuns! Habacuc este un om care suferă din pricina stării națiunii lui. Vede cum totul merge rău. Oamenii trăiesc în păcat, în toată țara există tulburări, violență, nedreptate și corupție. Cei care sunt puși să o conducă și să o îndrepte nu fac nimic. Când certurile sunt aduse înaintea tribunalelor, acestea nu fac dreptate fiindcă sunt corupte. Legea este încălcată în mod regulat și total disprețuită! În acest context, îl vedem pe Habacuc tulburat și foarte îngrijorat de ce se întâmplă în jurul lui.

La plângerea dramatică a lui Habacuc referitoare la păcatele lui Iuda, păcate față de care Dumnezeu se pare că nu ia nici o măsură, Dumnezeu dă un răspuns neașteptat. Astfel, în v. 5, El spune că este deja la lucru, este angajat în a face ceva ca reacție la nelegiuirea din Iuda (în original *se face o lucrare*). Citiți cu atenție versetele 5-11 și răspundeți la următoarea întrebare:

Întrebarea 5:

În ce constă lucrarea lui Dumnezeu – care este răspunsul Lui la violența din Iuda?

Este interesant cum Dumnezeu îi răspunde lui Habacuc tocmai în termenii plângerii lui. De multe ori, nici noi nu înțelegem mersul lumii, deoarece nu știm să *privim* sau să *ascultăm* la ceea ce Dumnezeu spune sau face în lumea noastră.

Întrebarea 6:

Cum descrie Dumnezeu poporul prin care va pedepsi pe Iuda?

Cu siguranță că răspunsul primit l-a uluit pe Habacuc. Nu a știut ce să mai zică. Urmează un moment de tăcere, apoi profetul începe din nou să reflecteze. A crezut că are o singură problemă la început, iar acum realizează de fapt că sunt două și mai mari! *Oare Dumnezeu vrea să o rezolve pe prima creând o a doua problemă, și mai mare?*

Aceasta este exact ceea ce-i stupefiază pe toți cei ce privesc la lumea zilelor noastre. Lucrarea lui Dumnezeu, de-a lungul timpului, a pus credința multora la grea încercare. Este greu de înțeles cum Dumnezeu pare să treacă cu vederea răutățile mari ale Iudeii, dar și mai greu de înțeles că, pentru a le pedepsi, Dumnezeu vrea să folosească un popor și mai rău decât ei! Pe babilonieni. De ce îngăduie Dumnezeu să se întâmple lucruri îngrozitoare în istoria popoarelor?

Se spune că, în urma unui sondaj efectuat în universități, prima întrebare pe care toți ar pune-o lui Dumnezeu ar fi: *Cum poate un Dumnezeu iubitor și drept să îngăduie ca oamenii să sufere atât? De ce ne-a creat pentru ca apoi să permită asemenea grozăvii să amenințe viața noastră, boli și nenorociri la tot pasul?*

Exercițiu Aplicativ:

Una dintre **nevoile vieții noastre creștine** este de a afla **METODA** cu care să abordăm probleme de felul acesta. Metoda poate fi schițată foarte simplu. Cuprinde patru pași care pot fi urmați ușor urmărindu-l pe profet.

I. Întâi de toate, oprește-te și gândește.

II. Amintește-ți lucrurile fundamentale pe care le cunoști despre Dumnezeu. Înainte de a încerca să rezolvi imediat problema, adu-ți aminte ce știi despre caracterul și atributele lui Dumnezeu

III. Compară problema ce se ridică cu aceste revelații ale caracterului lui Dumnezeu.

IV. Apelează de îndată la rugăciune pentru a-I cere Lui să-ți descopere un răspuns potrivit caracterului și naturii Sale.

Provocare:

Mărturisește înaintea grupului una din problemele care te frământă și fii gata să parcurgi pașii lecției. Cum te ajută acest mod de abordare a problemelor, atunci când îți este încercată credința?

Lecția 2 ► Habacuc 1:12-2:5

Titlul lecției:

Cel neprihănit va trăi prin credința lui

Ideea Centrală:

Dumnezeu lucrează în această lume, chiar dacă nu conform planurilor sau așteptărilor noastre

Răspunsul neașteptat pe care Dumnezeu îl dă primei plângeri a profetului și anume ridicarea pe scena istoriei a babilonienilor cu scopul de a-i pedepsi pe iudei, dă prilejul unui al doilea dialog între profet și Dumnezeu.

Habacuc începe astfel prin a recunoaște eternitatea și sfințenia lui Dumnezeu și în același timp faptul că i-a folosit pe babilonieni cu scopul de a-și disciplina poporul, dar el ridică o nouă întrebare: *Cum poate folosi Dumnezeu un instrument atât de rău pentru a-l pedepsi pe Iuda?*

Și de această dată, răspunsul lui Dumnezeu este greu de acceptat pentru profet. Astfel, asigurarea este că Dumnezeu va răspunde în cele din urmă, dar va dura un timp până când soarta finală a celui rău va fi revelată. Până atunci însă, cel drept (neprihănit) trebuie să continue să se încreadă în Dumnezeu și să păzească poruncile Lui, chiar dacă nu vede nici un semn vizibil al prezenței sau bunății Lui.

Prin ce ți-a vorbit Dumnezeu în predica din weekend?

Întrebarea 1:

Citiți pasajul 1:12-2:5 și identificați segmentele principale ale textului.

Paragraful începe cu o descriere a lui Dumnezeu prin prisma unora din principalele sale atribute, respectiv eternitatea și sfințenia (v.12-13), urmată de o trecere în revistă a modului în care babilonienii s-au purtat cu națiunile cucerite (v. 14-17). Habacuc i se adresează celui care s-a revelat înaintea lui Israel cu numele de *Eu sunt cel ce sunt* (YHWH, cf. Ex. 3 :14), sintagmă care indica credințioșia eternă și promisiunea că va fi cu poporul său.

Habacuc leagă caracterul etern al lui Dumnezeu de sfințenia Lui – atributul inerent naturii Sale și care îl caracterizează în cel mai profund mod. Provocarea fiecărui membru al unei comunități creștine este să trăiască o viață sfântă (vezi Lev. 19:2, Deut. 23 :14). Dumnezeul nostru este un Dumnezeu care nu poate sta în prezența păcatului, iar acest adevăr trebuie să fie piatra de temelie a trăirii și umblării noastre zilnice.

Întrebarea 2:

Cum înțelege Habacuc eternitatea și sfințenia lui Dumnezeu în contextul dat?

Întrebarea 3:

Are el o interpretare corectă? De ce ?

Cele două descrieri ale lui Dumnezeu din v. 12-13 au rolul de a introduce direct problema cu care se confrunta Habacuc. Dumnezeu *i-a ales și le-a poruncit* babilonienilor să execute judecata asupra poporului iudeu și să-i pedepsească pe cei nelegiuți din Ierusalim. Cum poate însă un Dumnezeu sfânt și etern să facă un asemenea lucru? Cum poate tolera Dumnezeu răutatea babilonienilor și, chiar mai mult decât atât, să-i folosească pentru a-și îndeplini scopurile suverane?

În argumentul său din v. 14-17, Habacuc se plânge înaintea lui Dumnezeu că i-a făcut pe oameni asemenea peștilor mării care nu au nici un ajutor și nici un stăpân, iar babilonienii sunt cei care profită de situație. Practic, acesta este **punctul culminant al confuziei profetului** care nu poate înțelege cum se poate folosi Dumnezeu de acești oameni idolatri, care se închină lor înșiși și lucrurilor care le-au adus bogăția și puterea.

Întrebarea 4:

Cum îi califică Habacuc pe iudei versus babiloneni? Este corectă această comparație?

Întrebarea 5:

Cum ne comparăm noi astăzi, unii cu alții? Care sunt criteriile și reperele de comparație pe care le folosim?

Habacuc vrea să știe dacă Dumnezeu le va permite în continuare celor răi să se comporte în acest mod. În pofida îndoielilor, el nu-I întoarce spatele lui Dumnezeu, ci se încrede în continuare în El, așteptând un nou răspuns la plângerea lui. În vederea acestui răspuns, profetul se retrage și se concentrează în mod specific pe Dumnezeu și pe ceea ce El va spune în momentul în care va decide să o facă (Cap. 2:1).

Precizarea că Habacuc avea un loc de veghere trece dincolo de chemarea lui de profet și arată spre importanța de a avea un timp de așteptare înaintea lui Dumnezeu, pentru ca El să-ți vorbească în mod direct și personal. Habacuc începe astfel să învețe lecția grea a răbdării, a așteptării cu credințioasă ca Dumnezeu să răspundă la plângerea pe care i-a făcut-o.

Întrebarea 6:

Ce faci atunci când ai adresat o problemă lui Dumnezeu? Încerci să o rezolvi prin propriile puteri sau ești gata să așteptați cu încredere momentul în care Dumnezeu va hotărî să îți răspundă? Împărtășește grupului o experiență avută în acest sens.

Versetele 2-3 din capitolul 2 reprezintă o introducere care furnizează profetului câteva instrucțiuni cu privire la viziune, iar v. 4-5 conțin partea principală a mesajului primit de la Dumnezeu. În primul rând, profetul trebuie să scrie viziunea într-un mod atât de clar, încât chiar și cineva care fuge să o poată citi, sau pentru ca cititorul să știe cum trebuie să *alerge* (să trăiască în conformitate cu voia lui Dumnezeu).

În al doilea rând, Habacuc primește asigurarea că Dumnezeu va ține cont de plângerea lui și-i va da răspunsul așteptat. Acesta nu se va încadra însă în *programul* lui Habacuc, astfel că profetul

va trebui să aștepte. Voia lui Dumnezeu nu vine să împlinească planurile sau programele noastre, ci planul și programul lui Dumnezeu. De multe ori încercăm să o luăm înaintea timpului stabilit de Dumnezeu și pierdem binecuvântările pe care El ni le-a pregătit la vremea potrivită.

Întrebarea 7:

Chiar dacă uneori credem că Dumnezeu acționează greșit, la o privire atentă asupra caracterului Său, trebuie să recunoaștem că în El nimic nu este lipsit de sens, chiar dacă nu lucrează întotdeauna conform așteptărilor noastre. Care crezi că sunt condițiile pentru ca un credincios să poată accepta modul în care lucrează Dumnezeu?

În cele din urmă, Dumnezeu își revelează mesajul, scurt și comprehensiv, prin intermediul unui contrast prezentat în v. 4-5. În vremuri de tulburare și nenorociri, cel a cărui viață se umflă de mândrie va pieri în cele din urmă, în timp ce cel drept (neprihănit) va trăi prin credințioasă sa față de Dumnezeu. Cel drept este cel care are curajul să trăiască în baza promisiunilor Cuvântului lui Dumnezeu într-o lume dominată de ororile puterii babiloniene descrise în versetele precedente. Iar acest lucru implică o credință adâncă în Dumnezeul care conduce întregul univers după voia Lui plăcută și desăvârșită.

Habacuc începe cu *Nu vom muri*. Dumnezeu sfârșește cu *cel neprihănit va trăi prin credința lui*. Cunoscând condițiile acceptării modului de lucru al lui Dumnezeu, fii gata să împlinești aceste condiții.

Întrebarea 8:

Ce înseamnă în mod concret pentru tine să trăiești prin credință, vizavi de provocările cu care te confrunți acum în trăirea zilnică?

Notițe din predică

Lecția 3 ► Habacuc 2:6-20

Titlul lecției:

Dreptatea lui Dumnezeu

Ideea Centrală:

Umblând cu Dumnezeu, vei înțelege că El este drept și că veghează la împlinirea Cuvântului Său.

Se va rezolva oare vreodată problema răului din lume? Sau altfel spus, când cel rău îl oprimă pe cel drept, va fi cineva care să-l apere? Cum se poate ca Dumnezeu care iubește dreptatea să rămână doar un spectator la toate aceste nedreptăți din lume și să nu intervină? Habacuc a învățat despre Dumnezeu că este drept și ca protejează pe poporul Său. Realitatea vizibilă pare să contrazică acest lucru. *Doamne, mai este valabil Cuvântul Tău? Vei face sau nu dreptate celui asupra?* Sunt întrebările la care Dumnezeu este solicitat să dea un răspuns.

Întrebarea 1:

Probabil că și pe tine te frământă răutatea oamenilor din jurul tău, nedreptățile sociale, corupția și viciile societății contemporane. Formulează întrebarea pe care tu ai adresat-o sau ai vrea să o adresezi lui Dumnezeu legat de acest aspect.

Prin ce și-a vorbit Dumnezeu în predică din weekend?

Răspunsul lui Dumnezeu vine, punctual, sub forma unui bocet batjocoritor, cu privire la soarta omului înșelător, o parodiare a

unui imn de jale funerar. Imnul funerar sarcastic este compus din mai multe paragrafe, fiecare paragraf fiind construit în jurul unei anumite teme. În fiecare paragraf este rostit un *Vai!* violent împotriva asupritorului. Termenul *Vai!* este o interjecție care apare de 51 de ori în Vechiul Testament (de 50 de ori în profeții târzii și odată în 1 Împărați 13:30).

Întrebarea 2:

Citește pasajul 2:6-20 și identifică aceste paragrafe. Câte sunt? Fă câteva observații privitoare la alcătuirea lor.

Prima parte a versetului 6 este o introducere la întregul bloc de text. În prima instanță, ceea ce urmează are de a face cu babilonienii în poziția lor de opresori și probabil că profetul aștepta să audă ce are Dumnezeu de zis cu privire la aceștia. Într-un sens mai larg însă, poate fi aplicat oricărui tiran care asuprește pe alții, din orice perioadă istorică. Răspunsul lui Dumnezeu este foarte clar: *Vai de cel rău!* Nici un om sau popor care asuprește pe alții nu va scăpa de pedeapsa divină. Este un act de dreptate care va fi înfăptuit. Cel rău nu poate strica ordinea lui Dumnezeu la nesfârșit!

Întrebarea 3:

Cum înțelegi dreptatea lui Dumnezeu? Cu ce te ajută să știi că Dumnezeu a promis în Cuvântul Său că va face dreptate celor asupriți?

Din primele două *Vai*-uri reiese foarte clar că tirania înseamnă sinucidere! Dumnezeu va pedepsi opresiunea: cei care asupresc

vor fi la rândul lor asupriți. Violența naște violența. Un regim totalitar care nu practică dreptatea și căruia nu-i pasă de oameni nu poate să dureze. De asemenea, Dumnezeu pedepsește falsa siguranță și mândria. Câștigul obținut pe nedrept va fi pierdut. Vă mai aduceți aminte de Iacov 5:1-5?

Întrebarea 4:

Cum te raportezi tu la acest adevăr? Analizează modul în care te raportezi la angajații sau subalternii tăi. Împărtășește grupului rezultatul acestei analize și ce ar fi de îmbunătățit în această privință.

Din multe puncte de vedere, paragraful următor, respectiv 2:12-14, poate fi considerat ca fiind punctul culminant al profețiilor Osea și Habacuc. În primul rând, proclamă soarta tuturor acelor care prin abuz de putere, caută să-și împlinească scopurile lor rele. În al doilea rând, demonstrează suveranitatea lui Dumnezeu asupra întregului proces legat de păcat, pedeapsă și restaurare, așa cum este el descris în profeții mici. În al treilea rând, este o explicație la scopul și rezultatul final a tot ceea ce Dumnezeu lucrează în Creație.

În baza faptului că Dumnezeu este drept și suveran și scopul acțiunilor Sale este ca tot pământul să ajungă plin de slava Lui, El pedepsește păcatul. Nici un păcat nu poate rămâne nepedepsit, deoarece lucrul acesta afectează Slava Sa și onoarea Numelui Său. Noi, creștinii de astăzi, îl vedem în această lucrare pe Cristos care a venit ca să-L facă cunoscut pe Dumnezeu într-un mod unic (cf. Ioan 1:14; Ef. 1:17). Prin Cristos, întreg pământul are șansa unică de a fi conectat la slava lui Dumnezeu.

Întrebarea 5:

În rugăciunea „Tatăl nostru”, rostim cuvintele: Sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta. Împărtășește grupului cum înțelegi tu să contribui, în umblarea, ta la împlinirea acestei rugăciuni.

Am văzut până acum că Dumnezeu va pedepsi opresiunea, aroganța, mândria și nelegiuirea. În ultimele 2 paragrafe sunt prezentate alte aspecte ale răului din lume, supuse pedepsei lui Dumnezeu. În primul rând, ni se spune că desfrâul va fi pedepsit: cei care își găsesc plăcerea în a-i înjosi pe alții, vor fi la rândul lor înjosiți. În al doilea rând, înțelegem că și idolatria va fi pedepsită: cei care își pun nădejdea în lucrurile făurite de om vor trebui să stea ei înșiși în fața Dumnezeului celui viu.

Adevărul este că ființa umană este capabilă să creeze multe lucruri, dar Dumnezeu este Cel care a creat ființa umană. De ce să nu te închini Lui? Omul dintotdeauna este tentat să se închine posesiunilor, lucrurilor făcute cu propriile lui mâini, iar aceasta este idolatrie (Ef 5:5). Oricine își stabilește prioritățile în așa fel încât lucrurile materiale sunt mai importante decât Creatorul tuturor lucrurilor, este vinovat de idolatrie.

Întrebarea 6:

Fa o listă a priorităților din viața ta, în funcție de timpul pe care îl aloci pentru diferitele activități: serviciu, familie, biserică, distracții, timp devoțional personal, etc. Dacă Dumnezeu te-ar judeca acum pe baza a ceea ce ai scris, care crezi că ar fi verdictul? Pune lista în fața lui Dumnezeu și stai în rugăciune înaintea Lui, cerându-I să te ajute să schimbi ceea ce trebuie schimbat în lista priorităților tale.

Dumnezeu va face, cu siguranță, dreptate. Avem promisiunea aceasta în Luca 18:1-8; Faptele Apostolilor 17:31; Romani 2:5-11 etc. Cu toate acestea, în aparență, El întârzie în împlinirea acestei făgăduințe. De ce? Unul dintre răspunsuri îl găsim în 2 Petru 3:9. *Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.*

Întrebarea 7:

Având în vedere că în viață apar numeroase situații în care cei neprihăniți au parte de necazuri și prigoană, iar Dumnezeu nu face dreptate atunci când noi ne dorim lucrul acesta, în ce fel crezi că te va ajuta în umblarea ta cu Dumnezeu ceea ce ai învățat în această lecție?

Lecția 4 ► Habacuc 3:1-19

Titlul lecției:

Cel neprihănit se va bucura în Domnul care mântuie

Ideea Centrală:

Observarea atentă a lucrărilor divine va conduce la înțelegerea voii și scopurilor lui Dumnezeu în această lume

Finalul cărții Habacuc ne pune în față cu un psalm în forma unei rugăciuni, de cântat în felul cântecelor de jale. Practic, aceasta este ultima parte a răspunsului lui Dumnezeu la întrebarea din capitolul 1. Astfel, Dumnezeu reiterează faptul că cei răi nu vor scăpa nepedepsiți. În timp ce așteaptă manifestarea dreptății lui Dumnezeu, Habacuc se bucură în Domnul, chiar dacă, la acest moment, nu sunt semne vizibile ale prezenței sau binecuvântărilor Sale. Pentru cel drept, a trăi prin credință înseamnă a fi credincios lui Dumnezeu în umblarea lui sau, cu alte cuvinte, a te bucura în Domnul indiferent de circumstanțe.

Întrebarea 1:

Faceți câteva observații referitoare la natura și conținutul textului. Încercați o împărțire a textului.

Observăm că schimbarea tipului de text, de la dialog la rugăciune se face prin intermediul unor imagini expresive, a unor contraste puternice. Folosindu-se de o abundență de citate și aluzii la

Prin ce ți-a vorbit Dumnezeu în predica din weekend?

---

texte biblice anterioare scrierii cărții, autorul ni-L prezintă pe Dumnezeu și manifestarea vizibilă a Lui, focalizându-ne atenția asupra naturii și a fenomenelor naturale.

Întrebarea 2:

Care ar fi două surse ale cunoașterii Lui Dumnezeu din acest text?

Rugăciunea lui Habacuc cuprinde trei părți: cerere (3:2), teofanie (3:3-15) și dedicare, respectiv o reafirmare a credinței (3:16-19). Teofania reprezintă o manifestare vizibilă a lui Dumnezeu, termenul fiind folosit cu referire la acele apariții ale lui Dumnezeu în Vechiul Testament, în care elementul fizic este foarte puternic reprezentat.

Întrebarea 3:

Uitându-ne la prima parte a rugăciunii lui Habacuc, respectiv la cererea din v. 2, ce determină în mintea și inima lui Habacuc contemplarea Lui Dumnezeu?

Pe lângă sentimentul de teamă și reverență, contemplarea Lui Dumnezeu îl duce pe Habacuc la înțelegerea faptului că lucrările prin care Dumnezeu aduce poporului Său izbăvirea sunt în esență aceleași în toate veacurile. În vremuri de restriște, de necaz, de boală, atunci când se întâmplă lucruri cărora nu le înțelegem rostul, foarte ușor ne întrebăm *Oare unde este Dumnezeu? și De ce nu intervine El?* Habacuc ne spune că pentru cel credincios, observarea atentă a lucrurilor divine, în măreția

lor, va duce la rugăciunea ca Dumnezeu să își ducă mai departe lucrările Sale.

Întrebarea 4:

În partea doua a rugăciunii lui, Habacuc privește atent la lucrările Lui Dumnezeu și observă slava Sa (v. 3), puterea Sa (v. 4), precum și efectul produs de venirea Lui asupra națiunilor (v. 5, 6, 7, 12.). Ca urmare a observării lucrării lui Dumnezeu, profetul ia o hotărâre extraordinară și extrem de curajoasă. În textul ebraic, profetul spune că va aștepta răbdător ziua necazului, în pofida nenorocirilor profețite de Dumnezeu (3:16b). Ce a determinat luarea acestei hotărâri?

Observarea atentă a lucrărilor divine, în măreția lor, va duce la o înțelegere a scopurilor Lui Dumnezeu. Iar înțelegerea scopurilor Lui Dumnezeu va determina și în tine, o hotărâre de genul celei luate de Habacuc. Problemele mele, neînțelegerile mele mărunte, se vor subordona scopurilor Lui Dumnezeu. Iar eu voi putea trăi, bucurându-mă de Dumnezeul care m-a mântuit, chiar în mijlocul deșertăciunii în care trăiesc.

Întrebarea care se ridică pentru fiecare din noi este: *Vom putea și noi într-adevăr să ne bucurăm de Dumnezeu în mijlocul necazurilor?* Am văzut că acest lucru este posibil în măsura în care Îl cunoaștem pe Dumnezeu. Cele două surse ale cunoașterii Lui Dumnezeu la care Habacuc a apelat sunt: natura și Cuvântul Lui Dumnezeu.

Întrebarea 5:

Cât mă preocupă în mod concret problema cunoașterii Lui Dumnezeu? Cât timp acord și câtă energie cheltuiesc pentru cunoașterea Lui Dumnezeu?

Și pentru a nu rămâne doar cu întrebarea, Dumnezeu ne oferă și o soluție la această problemă: Sabatul sau ziua de odihnă. Sabatul tău se compune din toți *timpii* tăi pe care îi pui deoparte cu bună știință pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu.

Exercițiu Aplicativ:

Propune-ți un plan concret împreună cu grupul tău de a-ți mări timpul afectat cunoașterii Lui Dumnezeu. Nu uita! Moartea sau viața vin din izvoarele din care ne adăpăm.

---

*Și viața veșnică este aceasta:
Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat
și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.*

Ioan 17:3

Notițe din predică

Lecția 5

Titlul lecției:

Credința în Habacuc

Ideea Centrală:

Cel drept va trăi datorită încrederii în Dumnezeu

Întrebarea 1:

Recitiți cartea Habacuc și discutați pasajele în care se vorbește despre credință sau credincioșie.

Tema credinței este centrală în cartea Habacuc. *Cel drept va trăi prin credință* este o afirmație cheie, având atât o semnificație temporală, cât și una eternă. Habacuc 2:4 este citat de trei ori în Noul Testament (Romani 1:17, Galateni 3:11 și Evrei 10:38), fiind folosit de către Pavel pentru articularea doctrinei despre îndreptățirea prin credință. De asemenea, pentru Martin Luther, a reprezentat unul din adevărurile de boltă pe care a clădit doctrinele reformei protestante.

În urma studierii cărții Habacuc, am învățat două adevăruri de o importanță majoră și anume:

A. Dumnezeu este întotdeauna la lucru în spatele scenei.

B. Dumnezeu nu lucrează întotdeauna conform programului sau așteptărilor noastre.

Prin ce ți-a vorbit Dumnezeu în predica din weekend?

La fel ca în vremea lui Habacuc, atunci când vremurile sunt grele, când ni se întâmplă lucruri incoerente, ilogice, tragice poate, când nu mai vedem sensul lucrurilor, avem nevoie mai mult ca oricând de credință. Pentru aceasta, vom privi la trei aspecte care să ne ajute în înțelesul textului din Habacuc 2:4.

 Întrebarea 2:

Care este contrastul din v. 4? Ce atitudine trebuie să ai ca să poți trăi prin credință?

Formulează un principiu, notează-l, și vei avea un prim aspect care te va ajuta să ai curajul de a trăi prin credință.

Principiul 1:

 Întrebarea 3:

Ce înțelegi prin expresia cel neprihănit/drept?

 Întrebarea 4:

A fi drept într-o lume strâmbă este o condiție grea, dar necesară pentru a putea trăi prin credință. Discută, particularizând pentru viața ta ce înseamnă să fii drept.

Principiul 2:

A trăi prin credință înseamnă să trăiești drept.

 Întrebarea 5:

Cel drept va trăi datorită încrederii în Dumnezeu. Dar oare poți să te încrezi în ceva ce nu cunoști? Care este obiectul credinței tale? Ce faci ca să-L cunoști în fiecare zi mai mult?

Principiul 3:

A trăi prin credință înseamnă a crește în cunoașterea Lui Dumnezeu.

Adunând principiile de mai sus, observăm cele trei aspecte care ne încurajează să trăim prin credință: recunoașterea dependenței de Dumnezeu, silirea de a trăi drept în această viață, o permanentă căutare și creștere în cunoașterea Lui Dumnezeu.

Gândește-te la aceste principii, înțelege-le și caută să le aplici în viața ta. În acest fel, vei începe să trăiești o viață nouă, o viață împlinită în mijlocul neîmplinirilor. Pentru că vei înțelege că dincolo de rodirea sau nerodirea smochinului, dincolo de a avea sau a nu avea lucrurile râvnite, îl ai pe Dumnezeu care te mântuie. Și vei putea să te bucuri în El.

Prin ce ți-a vorbit Dumnezeu în predica din weekend?

Bibliografie

Archer, Gleason Jr. *A Survey of Old Testament Introduction*, Chicago: Moody Press, 1994

Armerding, Carl E. *The Expositor's Bible Commentary Vol. 7: Daniel and the Minor Prophets*, Grand Rapids: Zondervan, 1985

Barker, Kenneth L.; Bailey, Waylon *The New American Commentary - Micah, Nahum, Habakkuk, Zephaniah*, Nashville: Broadman & Holman, 1998

Craigie, Peter C. *The Daily Study Bible - Twelve Prophets, Vol. II*, Louisville: Westminster John Knox Press, 1985

Magary, Dennis R. *Studii asupra cărții Habacuc*, Prelegeri ținute în cadrul Colocviului Dumitru Cornilescu, Băile Felix, 17-19 Martie 2008

Patterson, Richard D. *Nahum, Habakkuk, Zephaniah - An Exegetical Commentary*, Biblical Studies Press, 2003

Smith, Ralph L. *Word Biblical Commentary: Micah-Malachi*, Dallas: Word Books, 1984

Walton, John H.; Matthews, Victor H. & Chavalas, Mark W. *The IVP Bible Background Commentary - Old Testament*, Leicester: InterVarsity Press, 2000

